

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 20. listopada 2022.
(OR. en)

13775/22

Međuinstitucijski predmet:
2022/0336(NLE)

AVIATION 256
ICAO 88
RELEX 1377

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	20. listopada 2022.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2022) 545 final
Predmet:	Prijedlog ODLUKE VIJEĆA o utvrđivanju stajališta koje u ime Europske unije treba zauzeti o donošenju međunarodnih standarda, izmjenama ili obavješćivanju o razlikama u odnosu na međunarodne standarde iz priloga 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18. i 19. Konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2022) 545 final.

Priloženo: COM(2022) 545 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 20.10.2022.
COM(2022) 545 final

2022/0336 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o utvrđivanju stajališta koje u ime Europske unije treba zauzeti o donošenju međunarodnih standarda, izmjenama ili obavješćivanju o razlikama u odnosu na međunarodne standarde iz priloga 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18. i 19. Konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu

OBRAZLOŽENJE

1. PREDMET PRIJEDLOGA

Ovaj se prijedlog odnosi na stajalište koje u ime Europske unije treba zauzeti o:

- donošenju u Vijeću Međunarodne organizacije civilnog zrakoplovstva (ICAO) akata o sigurnosti civilnog zrakoplovstva, zračnoj plovidbi i upravljanju zračnim prometom, u prilogima 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18. i 19. Konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu (dalje u tekstu „Čikaška konvencija”),
- obavješćivanju o razlikama u odnosu na donesene akte koji proizvode pravne učinke u područjima prethodno navedenih priloga Čikaškoj konvenciji kao odgovor na dopise državama koje je poslao ICAO, u kojima se države ugovornice pozivaju da obavijeste o svojem neslaganju odnosno o svim razlikama u odnosu na donesene mjere,
- obavješćivanju ICAO-a, u skladu s člankom 38. Čikaške konvencije, o razlikama u odnosu na postojeće standarde i preporučene prakse proizašlima iz izmjena pravne stečevine Unije u odnosu na prethodno navedene priloge Čikaškoj konvenciji.

2. KONTEKST PRIJEDLOGA

2.1. Čikaška konvencija

Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva (ICAO) osnovana je Čikaškom konvencijom, koja je potpisana 1944. u Chicagu, a stupila je na snagu 4. travnja 1947. Sve države članice Europske unije ugovorne su stranke te konvencije i stoga članice ICAO-a. Unija ima status promatrača u ICAO-u i sklopila je Memorandum o suradnji s ICAO-om koji služi kao okvir za pojačanu suradnju u području sigurnosti i zaštite zračnog prometa, upravljanja zračnim prometom i zaštite okoliša¹.

Čikaška konvencija sadržava 96 članaka, kojima se utvrđuju temeljna pravila i načela ICAO-a. Usto ima 19 priloga, koji sadržavaju standarde i preporučene prakse, koji se redovito izmjenjuju.

2.2. Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva

ICAO donosi međunarodne standarde za civilno zrakoplovstvo, posebice u pogledu sigurnosti zračnog prometa, zračne plovidbe i upravljanja zračnim prometom, zaštite okoliša, zaštite zračnog prometa, gospodarskog razvoja u zračnom prijevozu, prava putnika i olakšavanja funkcioniranja zrakoplovstva. Ta su pitanja obuhvaćena odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i u velikoj su mjeri u nadležnosti Europske unije. Unija nastoji, koliko je to moguće, osigurati dosljednost s međunarodnim standardima u području civilnog zrakoplovstva.

2.3. Predviđeni akti Vijeća ICAO-a koji proizvode pravne učinke u Uniji

Kao jedno od dvaju upravljačkih tijela ICAO-a, Vijeće ICAO-a kontinuirano usmjerava rad te organizacije. Sastaje se nekoliko puta godišnje.

¹ Odluka Vijeća (EU) 2011/530 od 31. ožujka 2011. o potpisivanju, u ime Unije, i privremenoj primjeni Memoranduma o suradnji između Europske unije i Međunarodne organizacije civilnog zrakoplovstva koji osigurava okvir za jačanje suradnje (SL L 232, 9.9.2011., str. 1.–7.).

U skladu s člankom 54. točkom (l) Čikaške konvencije Vijeće ICAO-a donosi međunarodne standarde i preporučene prakse, određuje ih kao priloge Čikaškoj konvenciji i obavješćuje sve države ugovornice o poduzetim mjerama. Vijeće ICAO-a također razmatra preporuke Komisije za zračnu plovību za izmjenu priloga u skladu s člankom 54. točkom (m). U skladu s člankom 90. Čikaške konvencije za donošenje priloga ili izmjena priloga u Vijeću ICAO-a potrebno je dvije trećine njegovih glasova.

3. STAJALIŠTE KOJE TREBA ZAUZETI U IME UNIJE

Predlaže se da se stajalište koje u ime Unije treba zauzeti na sjednicama Vijeća ICAO-a utvrdi dvostupanjskim pristupom. Prvo, ovom Odlukom Vijeća vodeća načela i smjernice stajališta Unije utvrđuju se u Prilogu 1. na višegodišnjoj osnovi. Kao drugi korak, Komisija će za svaku sjednicu Vijeća ICAO-a dostaviti Vijeću na raspravu i odobrenje detaljno stajalište u obliku pisanog dokumenta. Komisija će predložiti detaljno stajalište u pisanom dokumentu na temelju vodećih načela i smjernica utvrđenih u Prilogu 1. te postupka utvrđenog u Prilogu 2.

Taj se pristup trenutačno primjenjuje za druge međunarodne organizacije, posebno u sektoru prometa u okviru Odbora za nadzor države luke Pariškog memoranduma o suglasnosti o nadzoru države luke².

U zrakoplovnom sektoru slična Odluka Vijeća o utvrđivanju stajališta u ime Unije u pogledu obavješćivanja ICAO-a o razlikama već postoji (Odluka Vijeća (EU) 2021/1092³), ali razdoblje njezine primjene istječe 30. studenoga 2022. Stoga je cilj ovog prijedloga i osigurati kontinuitet s tom odlukom Vijeća i revidirati uvjete njezina područja primjene kako bi se osiguralo da se relevantna pitanja iz Čikaške konvencije dosljedno rješavaju na razini Unije.

Komisija predlaže opisani dvostupanjski pristup zbog posebnih obilježja postupka u ICAO-u:

- (a) u pogledu donošenja novih ili izmijenjenih akata;
- (b) nakon najave donošenja novih akata u obliku dopisa državama kojim se države ugovornice pozivaju da obavijeste o svojem neslaganju odnosno o svim razlikama i datumu usklađivanja s donesenim mjerama; i
- (c) za zahtjev za obavješćivanje o razlikama u odnosu na postojeće standarde i preporučene prakse.

Konkretno, internim pravilima ICAO-a omogućuje se podnošenje dokumenata između deset dana i 24 sata prije sjednice Vijeća ICAO-a (ovisno o prirodi dokumenata). Tek su u tom trenutku svi podneseni dokumenti dostupni i tek ih tada Komisija može analizirati radi pripreme stajališta Unije o temama u nadležnosti EU-a o kojima će se raspravljati i odlučivati u Vijeću ICAO-a. Vremenski okvir između dostupnosti dokumenata i početka sjednice Vijeća ICAO-a može ugroziti pravodobnu pripremu i donošenje zakonski propisane odluke Vijeća na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a.

Kako bi se osigurala usklađenost stajališta Unije tijekom cijelog postupka donošenja u ICAO-u, predloženi dvostupanjski postupak trebao bi se jednako primjenjivati na obavješćivanje o

² Odluka Vijeća (EU) 2016/381 od 14. ožujka 2016. o stajalištu koje treba donijeti u ime Europske unije u okviru Odbora za nadzor države luke Pariškog memoranduma o suglasnosti o nadzoru države luke (SL L 72, 17.3.2016., str. 53.).

³ Odluka Vijeća (EU) 2021/1092 od 11. lipnja 2021. o utvrđivanju kriterija i postupka za obavješćivanje o razlikama u odnosu na međunarodne standarde koje je donijela Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva u području sigurnosti zračnog prometa (SL L 236, 5.7.2021., str. 51.).

neslaganju u skladu s člankom 90. i obavješćivanje o razlikama u skladu s člankom 38. Čikaške konvencije.

Stoga se predlaže donošenje odluke Vijeća na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a o utvrđivanju stajališta koje treba zauzeti u ime Europske unije u pogledu donošenja međunarodnih standarda, izmjena ili obavijesti o razlikama:

- (a) za svaku sjednicu Vijeća ICAO-a;
- (b) kad je kao odgovor na postupak ICAO-ova dopisa državama potrebno izraziti neslaganje ili obavijestiti o razlikama u odnosu na donesene mjere;
- (c) kad je potrebna obavijest o razlici koja proizlazi iz izmjena pravne stečevine Unije.

4. PRAVNA OSNOVA

4.1. Postupovna pravna osnova

4.1.1. Načela

Člankom 218. stavkom 9. UFEU-a predviđeno je donošenje odluka kojima se utvrđuju „stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju sporazuma kada je to tijelo pozvano donositi akte koji proizvode pravne učinke, uz iznimku akata kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir sporazuma”.

Članak 218. stavak 9. UFEU-a primjenjuje se neovisno o tome je li Unija članica određenog tijela ili stranka određenog sporazuma⁴.

Pojam „akti koji proizvode pravne učinke” obuhvaća akte koji proizvode pravne učinke na temelju pravila međunarodnog prava kojima se uređuje predmetno tijelo. Obuhvaća i instrumente koji nemaju obvezujući učinak na temelju međunarodnog prava, ali postoji mogućnost da „presudno utječu na sadržaj propisa koje donese zakonodavac Unije”⁵.

4.1.2. Primjena na ovaj predmet

ICAO je tijelo osnovano na temelju sporazuma, Čikaške konvencije.

Akti koje je ICAO pozvan donositi akti su koji proizvode pravne učinke. To je zato što se standardi i preporučene prakse koje ICAO donese primjenjuju na temelju Čikaške konvencije, osim ako država ugovornica ICAO-u prijavi razliku (članak 38. Čikaške konvencije), te su, nakon donošenja i stupanja na snagu, obvezujući za sve države ugovornice ICAO-a, u skladu s ograničenjima utvrđenima u Čikaškoj konvenciji i u okviru tih ograničenja. Naime, u skladu s člankom 37. Čikaške konvencije, svaka se država ugovornica obvezuje surađivati kako bi osigurala najviši mogući stupanj ujednačenosti tih standarda i preporučenih praksi. Nadalje, u mjeri u kojoj je to moguće, standardi i preporučene prakse odražavaju se u pravu Unije te stoga mogu presudno utjecati na sadržaj zakonodavstva Unije u području civilnog zrakoplovstva.

Predviđenim aktima ne dopunjuje se niti mijenja institucionalni okvir sporazuma.

Stoga je postupovna pravna osnova za predloženu odluku članak 218. stavak 9. UFEU-a.

⁴ Predmet C-399/12, Njemačka protiv Vijeća (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, točka 64.

⁵ Predmet C-399/12, Njemačka protiv Vijeća (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, točke 61.–64.

4.2. Materijalna pravna osnova

4.2.1. Načela

Materijalna pravna osnova za odluku na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog akta o kojem se zauzima stajalište u ime Unije. Ako predviđeni akt ima dva cilja ili elementa te ako se može utvrditi da je jedan od ta dva cilja ili elementa glavni, a drugi samo sporedan, odluka na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a mora se temeljiti na samo jednoj materijalnoj pravnoj osnovi, naime onoj koju zahtijeva glavni ili prevladavajući cilj ili element.

4.2.2. Primjena na ovaj predmet

Ciljevi i elementi predviđenih akata pripadaju području zajedničke prometne politike.

Stoga je materijalna pravna osnova predložene odluke članak 100. stavak 2. UFEU-a.

4.3. Zaključak

Pravna je osnova predložene odluke Vijeća članak 100. stavak 2. UFEU-a u vezi s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a.

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o utvrđivanju stajališta koje u ime Europske unije treba zauzeti o donošenju međunarodnih standarda, izmjenama ili obavješćivanju o razlikama u odnosu na međunarodne standarde iz priloga 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18. i 19. Konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 100. stavak 2. u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Konvencija o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu („Čikaška konvencija”), koja je potpisana u Chicagu 7. prosinca 1944. i kojom se regulira međunarodni zračni prijevoz, stupila je na snagu 4. travnja 1947. Njome je osnovana Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva („ICAO”).
- (2) Države članice Unije ugovorne su stranke Čikaške konvencije i države ugovornice ICAO-a, a Unija ima status promatrača u određenim tijelima ICAO-a.
- (3) Na temelju članka 54. točke (l) Čikaške konvencije Vijeće ICAO-a može donijeti međunarodne standarde i preporučene prakse za civilno zrakoplovstvo te ih odrediti kao priloge Čikaškoj konvenciji („prilozi ICAO-a”).
- (4) Budući da standardi i preporučene prakse ICAO-a mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije u području civilnog zrakoplovstva u mjeri u kojoj se odražavaju u zakonodavstvu iz uvodnih izjava 9. i 10., primjereno je utvrditi stajalište u ime Unije koje treba zauzeti u Vijeću ICAO-a.
- (5) Na temelju članka 90. Čikaške konvencije svaki prilog ICAO-a ili svaka izmjena priloga ICAO-a stupa na snagu u roku od tri mjeseca nakon njihova podnošenja državama ugovornicama ICAO-a ili nakon isteka duljeg vremenskog razdoblja koje može utvrditi Vijeće ICAO-a, osim ako je u međuvremenu većina država ugovornica ICAO-a izrazila neslaganje. Nakon što se donesu i stupe na snagu, standardi su obvezujući za sve države ugovornice ICAO-a, uključujući sve države članice Unije, u skladu s ograničenjima i u okviru ograničenja utvrđenih u Čikaškoj konvenciji, posebno u člancima 37. i 38.
- (6) Na temelju članka 38. Čikaške konvencije svaka država ugovornica ICAO-a koja smatra da se ne može u cijelosti pridržavati bilo kojeg od tih standarda ili da ne može potpuno uskladiti svoje propise ili prakse s bilo kojim standardom nakon njegove izmjene, ili smatra da je potrebno donijeti propise ili prakse koji se na neki način razlikuju od onih utvrđenih određenim standardom, mora odmah obavijestiti ICAO o razlikama između svojih propisa ili praksi i onih utvrđenih standardom. U slučaju izmjena standarda svaka država koja ne provede odgovarajuće izmjene svojih propisa

ili praksi mora u roku od 60 dana od donošenja izmjene standarda obavijestiti ICAO o tome ili navesti mjere koje namjerava poduzeti.

- (7) Unutarnja pravila ICAO-a, posebno zakašnjela dostupnost dokumenata za odluke o novim standardima ili izmjenama standarda u Vijeću ICAO-a ili rokovi koje je ICAO utvrdio za obavješćivanje država ugovornica ICAO-a o razlikama u odnosu na standarde, kao i broj razlika u područjima sigurnosti zračnog prometa, zračne plovidbe i upravljanja zračnim prometom o kojima treba obavijestiti svake godine, otežavaju pravodobno utvrđivanje stajališta koje treba zauzeti u ime Unije u odluci Vijeća na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a.
- (8) Nadalje, standardi koje Vijeće ICAO-a donosi u području sigurnosti zračnog prometa, zračne plovidbe i upravljanja zračnim prometom u velikoj se mjeri odnose na pitanja koja su u isključivoj nadležnosti Unije. Stoga je učinkovito i primjereno utvrditi okvir za donošenje novih standarda ili izmjene standarda i za obavješćivanje o razlikama u odnosu na standarde u području sigurnosti zračnog prometa, zračne plovidbe i upravljanja zračnim prometom koji su u isključivoj nadležnosti Unije, ne dovodeći u pitanje prava i obveze država članica na temelju Čikaške konvencije. Na razini ICAO-a standardi sigurnosti zračnog prometa, zračne plovidbe i upravljanja zračnim prometom uglavnom su sadržani u prilogima 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18. i 19. ICAO-a.
- (9) Na razini Unije zahtjevi sadržani u tim standardima za sigurnost zračnog prometa uglavnom se odražavaju i na njih se upućuje u Uredbi (EU) 2018/1139, Uredbi (EU) br. 996/2010⁶, Uredbi (EZ) br. 2111/2005⁷ i Uredbi (EU) br. 376/2014⁸ Europskog parlamenta i Vijeća⁹ te u provedbenim i delegiranim aktima donesenima na temelju njih, posebno Uredbi Komisije (EU) br. 1178/2011¹⁰, Uredbi Komisije (EU) br. 748/2012¹¹, Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012¹², Uredbi Komisije (EU)

⁶ Uredba (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.).

⁷ Uredba (EZ) br. 2111/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2005. o uspostavi liste Zajednice koja sadrži zračne prijevoznike na koje se primjenjuje zabrana letenja unutar Zajednice, o informiranju putnika u zračnom prometu o identitetu zračnog prijevoznika koji obavlja let i stavljanju izvan snage članka 9. Direktive 2004/36/EZ (SL L 344, 27.12.2005., str. 15.).

⁸ Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.).

⁹ Uredba (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2018. o zajedničkim pravilima u području civilnog zrakoplovstva i osnivanju Agencije Europske unije za sigurnost zračnog prometa i izmjeni uredbi (EZ) br. 2111/2005, (EZ) br. 1008/2008, (EU) br. 996/2010, (EU) br. 376/2014 i direktiva 2014/30/EU i 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage uredbi (EZ) br. 552/2004 i (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3922/91 (SL L 212, 22.8.2018., str. 1.).

¹⁰ Uredba Komisije (EU) br. 1178/2011 od 3. studenoga 2011. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i administrativnih postupaka vezano za članove posade zrakoplova u civilnom zrakoplovstvu u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 311, 25.11.2011., str. 1.).

¹¹ Uredba Komisije (EU) br. 748/2012 od 3. kolovoza 2012. o utvrđivanju provedbenih pravila za certifikaciju plovidbenosti i ekološku certifikaciju zrakoplova i s njima povezanih proizvoda, dijelova i uređaja te za certifikaciju projektnih i proizvodnih organizacija (SL L 224, 21.8.2012., str. 1.).

¹² Uredba Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 296, 25.10.2012., str. 1.).

br. 139/2014¹³, Uredbi Komisije (EU) br. 452/2014¹⁴, Uredbi Komisije (EU) br. 1321/2014¹⁵, Uredbi Komisije (EU) 2015/640¹⁶, Uredbi Komisije (EU) 2019/947¹⁷, Uredbi Komisije (EU) 2019/945¹⁸ i Uredbi Komisije (EU) 2021/664¹⁹.

- (10) Na razini Unije za zračnu plovidbu i upravljanje zračnim prometom zahtjevi sadržani u tim standardima uglavnom se odražavaju i na njih se upućuje u Uredbi (EZ) br. 549/2004²⁰, Uredbi (EZ) br. 550/2004²¹, Uredbi (EZ) 551/2004²² Europskog parlamenta i Vijeća te u provedbenim i delegiranim aktima donesenima na temelju njih, posebno Uredbi Komisije (EU) br. 923/2012²³, Uredbi Komisije (EU) br. 1332/2011²⁴, Uredbi Komisije (EU) 2018/1048²⁵, Uredbi Komisije (EU) 2015/340²⁶.
- (11) S obzirom na specifičnost sigurnosti civilnog zrakoplovstva, zračne plovidbe i upravljanja zračnim prometom u usporedbi s drugim sektorima kojima se bavi ICAO, a posebno na velik broj standarda koje u tim sektorima donosi Vijeće ICAO-a i druge povezane odluke te na broj razlika o kojima se svake godine obavješuje, učinkovito je utvrditi takvo stajalište na višegodišnjoj osnovi, u obliku vodećih načela i smjernica.

¹³ Uredba Komisije (EU) br. 139/2014 od 12. veljače 2014. o utvrđivanju zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s aerodromima u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 44, 14.2.2014., str. 1.).

¹⁴ Uredba Komisije (EU) br. 452/2014 od 29. travnja 2014. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama operatora iz trećih zemalja u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 133, 6.5.2014., str. 12.).

¹⁵ Uredba Komisije (EU) br. 1321/2014 od 26. studenoga 2014. o kontinuiranoj plovidbenosti zrakoplova i aeronautičkih proizvoda, dijelova i uređaja, te o odobravanju organizacija i osoblja uključenih u te poslove (SL L 362, 17.12.2014., str. 1.).

¹⁶ Uredba Komisije (EU) 2015/640 od 23. travnja 2015. o dodatnim specifikacijama u pogledu plovidbenosti za određenu vrstu operacija i o izmjeni Uredbe (EU) br. 965/2012 (SL L 106, 24.4.2015., str. 18.).

¹⁷ Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/947 od 24. svibnja 2019. o pravilima i postupcima za rad bespilotnih zrakoplova (SL L 152, str. 45.).

¹⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/945 od 12. ožujka 2019. o sustavima bespilotnih zrakoplova i o operatorima sustava bespilotnih zrakoplova iz trećih zemalja (SL L 152, str. 1.).

¹⁹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2021/664 od 22. travnja 2021. o regulatornom okviru za U-space (SL L 139, 23.4.2021., str. 161.).

²⁰ Uredba (EZ) br. 549/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2004. o utvrđivanju okvira za stvaranje jedinstvenog europskog neba (Okvirna uredba) (SL L 096, 31.3.2004., str. 1.–8.).

²¹ Uredba (EZ) br. 550/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2004. o pružanju usluga u zračnoj plovidbi u jedinstvenom europskom nebu (Uredba o pružanju usluga) (SL L 96, 31.3.2004., str. 10.).

²² Uredba (EZ) br. 551/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2004. o organizaciji i korištenju zračnog prostora u jedinstvenom europskom zračnom prostoru (Uredba o zračnom prostoru) (SL L 96, 31.3.2004., str. 20.).

²³ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 923/2012 od 26. rujna 2012. o utvrđivanju zajedničkih pravila zračnog prometa i operativnih odredaba u vezi s uslugama i postupcima u zračnoj plovidbi te o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 1035/2011 i uredaba (EZ) br. 1265/2007, (EZ) br. 1794/2006, (EZ) br. 730/2006, (EZ) br. 1033/2006 i (EU) br. 255/2010 (SL L 281, 13.10.2012., str. 1.).

²⁴ Uredba Komisije (EU) br. 1332/2011 od 16. prosinca 2011. o zahtjevima uporabe zajedničkoga zračnog prostora i operativnim procedurama za izbjegavanje sudara u zraku (SL L 336, 20.12.2011., str. 20.).

²⁵ Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1048 od 18. srpnja 2018. o utvrđivanju zahtjeva uporabe zračnog prostora i operativnih postupaka za navigaciju temeljenu na performansama (SL L 189, 26.7.2018., str. 3.).

²⁶ Uredba Komisije (EU) 2015/340 od 20. veljače 2015. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i administrativnih postupaka koji se odnose na dozvole i certifikate kontrolora zračnog prometa u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 923/2012 i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 805/2011 (SL L 63, 6.3.2015., str. 1.).

Većina tema o kojima Vijeće ICAO-a raspravlja odnosi se na pitanja obuhvaćena programom rada ICAO-a, koji utvrđuje njegova Skupština, koja se sastaje svake tri godine. Stoga je moguće utvrditi opće stajalište koje u ime Unije treba zauzeti u Vijeću ICAO-a.

- (12) Detaljno stajalište Unije trebalo bi utvrditi na temelju vodećih načela i smjernica iz Priloga 1. i postupka utvrđenog u Prilogu 2. te u skladu s ciljevima koje Unija nastoji postići u okviru zajedničke prometne politike u zrakoplovstvu kako bi se promicao siguran, zaštićen, učinkovit, funkcionalan, otvoren, gospodarski održiv sustav zračnog prometa prihvatljiv za okoliš.
- (13) Razlike o kojima treba obavijestiti ICAO trebale bi se temeljiti na informacijama koje dostavlja Agencija Europske unije za sigurnost zračnog prometa (EASA) u skladu s člankom 90. stavkom 4. Uredbe (EU) 2018/1139, kada je to primjenjivo. Razlike bi trebale biti u skladu s formatom koji je ICAO definirao u sustavu za elektroničko bilježenje razlika, ako to ICAO zahtijeva. Ako se u skladu s ovom Odlukom stajalište koje treba zauzeti u ime Unije utvrdi u pisanom dokumentu koji Komisija podnosi Vijeću na raspravu i odobrenje, u takvom bi dokumentu, prema potrebi i na pojedinačnoj osnovi, trebalo navesti treba li državama članicama odobriti fleksibilnost za oblik obavijesti o razlikama. Nadalje, Komisija bi trebala početi pripremati takav dokument što je prije moguće kako bi se omogućilo dovoljno vremena za pripremu, uključujući sva odgovarajuća savjetovanja koja treba provesti na razini stručnjaka.
- (14) Razlike od standarda koje donosi Vijeće ICAO-a u području sigurnosti zračnog prometa, zračne plovidbe i upravljanja zračnim prometom mogu proizlaziti i iz nacionalnih mjera donesenih na temelju članka 71. Uredbe (EU) 2018/1139 u slučaju hitnih, nepredvidivih okolnosti ako se te mjere razlikuju od standarda pa je stoga za njih potrebno obavješćivanje ICAO-a o razlikama u skladu s člankom 38. Čikaške konvencije. Stoga je primjereno u ovoj Odluci utvrditi i postupak za definiranje takvih razlika. Taj bi postupak trebao ovisiti o području primjene i trajanju donesenih nacionalnih mjera te bi trebao omogućiti državama članicama da bez odgode ispune svoje međunarodne obveze iz članka 38. Čikaške konvencije. Tim se postupkom ne bi trebali dovoditi u pitanje uvjeti ni postupak iz članka 71. Uredbe (EU) 2018/1139.
- (15) Stajalište Unije trebaju izraziti države članice Unije, koje su članice ICAO-a, djelujući zajednički u interesu Unije, uz pomoć Komisije, u skladu s Unijinim statusom promatrača.
- (16) Provedba ove Odluke trebala bi državama članicama olakšati ispunjavanje njihovih obveza na temelju Čikaške konvencije.
- (17) Ova bi se Odluka trebala primjenjivati tijekom ograničenog razdoblja, odnosno do sjednice Vijeća ICAO-a nakon 42. sastanka Skupštine ICAO-a,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u Vijeću Međunarodne organizacije civilnog zrakoplovstva kada je to tijelo pozvano donositi odluke u područjima sigurnosti civilnog zrakoplovstva, zračne plovidbe i upravljanja prometom u vezi s prilogima 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18. i 19. navedeno je u Prilogu 1.

Članak 2.

Utvrđivanje stajališta Unije koje treba zauzeti na svakoj pojedinoj sjednici Vijeća ICAO-a provodi se u skladu s Prilogom 2.

Članak 3.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u pogledu obavješćivanja ICAO-a o razlikama u odnosu na standarde sadržane u prethodno navedenim prilogima Čikaškoj konvenciji utvrđuje se u skladu sa stajalištem navedenim u Prilogu 1.

Članak 4.

Ako se pravo Unije razlikuje od standardâ iz članka 1. ove Odluke te je stoga potrebno obavijestiti ICAO o razlikama u odnosu na te standarde u skladu s člankom 38. Čikaške konvencije, Komisija pravodobno, a najmanje dva mjeseca prije bilo kojeg roka za obavješćivanje o razlikama koji odredi ICAO, podnosi Vijeću na raspravu i odobrenje pisani dokument, koji se temelji posebno na informacijama koje je dostavila Agencija Europske unije za sigurnost zračnog prometa (EASA) u skladu s člankom 90. stavkom 4. Uredbe (EU) 2018/1139, ako je to primjenjivo, a u kojem se opisuju detaljne razlike o kojima treba obavijestiti ICAO i, prema potrebi, navodi fleksibilnost odobrena državama članicama za oblik obavijesti.

Članak 5.

Ako država članica u skladu s člankom 71. Uredbe (EU) 2018/1139 donese nacionalne mjere kojima se odobravaju izuzeća za pojedinačne fizičke ili pravne osobe ili čije ukupno trajanje nije dulje od osam mjeseci te ako se te nacionalne mjere razlikuju od standarda iz članka 3. ove Odluke i za njih je potrebno obavješćivanje o razlikama u odnosu na te standarde u skladu s člankom 38. Čikaške konvencije, ta država članica odmah obavješćuje Komisiju o svim razlikama o kojima treba dostaviti obavijest.

Ako se izuzeća odobrena u skladu s člankom 71. Uredbe (EU) 2018/1139 općenito primjenjuju i njihovo je ukupno trajanje dulje od osam mjeseci, Komisija najkasnije dva tjedna nakon primitka preporuke EASA-e u skladu s člankom 71. stavkom 2. te uredbe dostavlja Vijeću na raspravu i odobrenje pisani dokument u kojem se, uzimajući u obzir informacije koje je dostavila predmetna država članica i, ako je primjenjivo, informacije koje je dostavila EASA u skladu s člankom 90. stavkom 4. te uredbe, navode detaljne razlike o kojima treba obavijestiti ICAO.

Članak 6.

Provedba ove Odluke mora državama članicama olakšati da ispune svoje obveze iz Čikaške konvencije.

Članak 7.

Stajalište koje u ICAO-u treba zauzeti u ime Unije države članice u tijelima ICAO-a izražavaju zajednički u interesu Unije, uz pomoć Komisije, u skladu sa statusom Unije kao promatrača.

Članak 8.

Ova Odluka primjenjuje se do 31. prosinca 2025. Na prijedlog Komisije Vijeće može produžiti njezinu primjenu ili je na drugi način izmijeniti.

Članak 9.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*